

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 3/4 an 10 fl., 1 an 15 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe săptămână mai mult.

Pentru România:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 3/4 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 3/4 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 17 Martie st. v.

Ne-am luat indemnul dela diariștii compatrioților maghiari să ne ocupăm astăzi și noi cu România. Și încă dela diariștii oficioși.

Nu poate fi dar' vorba de irredentism.

Compatrioții maghiari, ca și Românii, afară doar' de poporul sâcuesc, nu înclină spre irredentism. Cu toate-că și irredentiști sîcui de regulă numai vara nu pot rezista puterii atractive spre România, adică până câștigă ceva de traiu. Iarna vin acasă și sînt patrioți buni, până-când au gătat ce au fost adunat în România.

Atîta dară, cât e permis oficioșilor de naționalitate maghiară, ne va fi permis și nouă a tracta ceva privitor la România, fără a ne expune pericolului de a porni mâne—poimâne pe drumul Clujului cu bani de amendă și de spese în buzunar și cu merinde pentru vre-o temniță patriotică în traistă.

A fost și deunăzile vorba prin diare, după o foaie rusească, că și Carol al României are să apuce pe drumul lui Milan, al regelui Sârbiei, drum bătut de mai înainte de principele Alexandru de Battenberg.

Oficiul maghiar din Cluj „Kolozsvár“, nu scim din care motiv adevărat, într'un articol simpatice de fond, în numărul seu de Marți reîmproaspătă cestiunea alungării. Scrie, că conservatorii rusofili din România erau să-l alunge pe Carol de pe tron, dar' . . . și aci iute întoarcă foaia, ca să arete ce rădăcini adînci are popularitatea regelui și reginei în inimile populației române și că poporul român e cu virtute, prin urmare nici regele, nici regina n'au să se teamă.

Adevărat, că până acum sînt puțini, și după-cum vedem, cam mititei diariștii compatrioților maghiari, cărora le-a venit pofa, de a-și manifesta atît de fătîș simpatii în favorul României. Însă cine nu se bucură de puțin, vorba Românului, nu e vrednic de mai mult. Așa ne-am ținut-o și noi, și îndată am prins ocaziunea, ca să apărăm și puținica atențiune ce oficiul din Cluj a binevoit a o da României.

Diarul clujan însă a dovedit și de astă-dată, ca de multe alte-dăți, căt este de rău informat. În România despre alungarea regelui sciu oamenii numai cît sciu din diare străine.

De unde ar urma, că ceea-ce a scris oficiul clujan drept laudă la adresa poporului român, că n'a pro-

vocat crîșă de tron, este lipsită de substat actual.

Despre o crîșă de tron în România nu a fost și nu a putut fi vorba, deoarece-ce din toate scrierile diariștice căte vin de preste munți, crise de felul acesta nu au fost decît în capetele unor rusofili fără de influență în afacerile de stat și poate în ale cătorva plățiți anume pentru a scorni astfel de crise.

Este de mirat dar', cum i-a plesnit oficiului dela Cluj prin minte tocmai acum, să scrie despre eventualitatea unei schimbări de tron în România? Tocmai acum când se telegrafează dela București în toate părțile, că succesorul legal la tron are să se indigeneze și în scurt timp să se așeze definitiv și stabil în România.

Poate-că s'au confundat crisele, poate-că nevrînd crisa s'a substituit de partide în parlament și în țeară prin o crîșă de tron.

Atunci este altceva. Căci scim și noi, ceea-ce sciu toți căți cu atențiune cetesc diare străine, că sînt opt zile și mai bine, decît dela București s'a scris în străinătate, că lupta din sinul partidului liberal conservator, care s'a purtat fără sgomot, dar' cu atît mai multă cerbicositate, s'a decis definitiv în favorul partizanilor junimiștilor-conservatori. Prin aceasta generalul Manu, Alexandru Lahovari și în urmă Vernescu, au preferat a rămîne mai bine în cabinet, decît a da ascultare provocării lui Lascar Catargiu ca să iese din cabinet. „Renitența“ aceasta față cu un cap de partid a dat privilegiu la o constituire nouă de partid.

Toată treaba aceasta n'a putut da dreptul nimînui să vorbească sau să scrie de schimbări de tron în România. Și așa mărturisim, că nu pricepem, care va fi fost indemnul diariștilor, de a se ocupa așa de tîrziu cu o scire, care adormise de mult.

Sau poate-că „Kolozsvár“ a vrut să caute o ocaziune, spre a-și arăta inima cea bună cătră neamul românesc.

Atunci nu trebuia să alege așa departe. Privilegiu destul avea aici în patrie spre sfîrșitul acesta. Căci unde sînt atîția Români în țările ungurești, ca să poți face o jumătate de regat românesc, este privilegiu destul de a dovedi simpatii cătră neamul românesc.

Și după noi, folosirea privilegiului de aici de acasă, cum am ținut, este foarte de lipsă din punct de vedere politic și din punct de vedere economic.

Din punct de vedere politic fiindcă inimicul comun al Maghiarilor și al

Românilor, care este totodată și al Austro-Ungariei, pevoacă imperativ la o procedere comună. Din punct de vedere economic fiindcă privirile economice ale monarhiei, prin urmare și ale țerilor regatului unguresc, trebuie spre Orient îndreptate, fiindcă viitorul nostru economic de acolo atîrnă.

S'au făcut mari erori și într'o privință și într'alta din partea politicilor maghiari în trecut, și consecuențele ne apasă atît de greu încît, mai cu seamă economicese, abia mai putem răsufli.

Deși cam în oara a unsprezecea, dar' tot ne-am bucura, dacă cei dela oficiul din Cluj ar fi prevestitorii unei ere noue politice și economice, ear' articolul simpatice ar fi signalul, că era cea nouă, deși tîrziu, dar' totuși e pe aci să se inaugureze.

Atunci însă ar lucra foarte înțeleptese cei oficioși din Cluj și de preste tot locul din sfera puterii guvernului unguresc, dacă ar întinde simpatii lor și preste Români din Transilvania și din Ungaria și s'ar arăta simpatice față cu toți compatrioții nemaghiari din țările ungurești. Fiindcă toți sînt chie-mați să apere interesele, care convin existenței fericite a patriei noastre comune și existenței aceloră din străinătate, care au interese identice cu ale noastre.

Procedă pe calea aceasta înainte și noi nu numai că ne vom bucura, dar' vom și aplauda pe cei întorși dela rătăcire.

„Cosma Párthén“, după guvernamentalul „Kolozsvár“, în apărarea (!) sa a reflectat și la împregiurarea, că Români aceia, al căror un conducător este el, diferă politice de aceia, care stau pe partea „Tribunei“. În acțiunile Românilor-noi, Cosma e aderentul Românilor care țin la noi. („Védelmében reflectált arra is, hogy az a román-ség, melynek ő egyik vezére, eltér politikailag attól, mely a „Tribuna“ pártján van. Cosma az új románok aközösben a hozzáuk szitó román-ság híve“). („Kolozsvár“, n. 73 dela 27 Martie n.)

Nu scie „Kolozsvár“, că Români adevărați înțeleg sub Români-noi pe Țigani, care, între alte însușiri onorabile, mai au și aceea, de a ține cu cel mai tare?!

Ear' după opoziționalul „Ellenzék“, „jurații numai de aceea l-au condamnat (pe Albini. Red. „Tribunei“), pentru-că e omul „Tribunei“ și ținîndă Cosma Párthén a avut deja de mai înainte simpatii juraților maghiari pentru treazul seu rol politic.“ („Az esküdtek csak azért ítélték el, mert a „Tribuna“ embere és mert Cosma Párthén, józan politikai szereplése

miatt, már elözetesen is bírta a magyar esküdtszék rokonszenvét“). („Ellenzék“, n. 75 dela 28 Martie n.)

Lăsăm pe „Ellenzék“ să-și impace conștiința cu o astfel de noțiune ne mai pomenită despre o curte cu jurați.

Fondurile grănițeresci din Năsăud.

III. În articolul precedent am publicat lista membrilor aleși în noul comitet. Dacă se face o examinare mai deaproape asupra rezultatului alegerilor, în genere se constată cu bucurie, că au reușit bine, deși nu a fost premers nici o înțelegere, și că, fie țin spre onoarea reprezentanților din comune, s'a observat principiul ce a servit de basă până acum întru apărarea tuturor intereselor grănițeresci, adică principiul grănițeresc.

Acest principiu a fost totdeauna un ghime în ochii guvernului, și de aceea n'a întăritat nimic, nici o ocaziune, pentru de a-l lovi și a-l răsturna. Va fi sciind el pentru-ce, dar' noi încă; de aceea lupta pentru acesta s'a continuat. Dar' acest principiu a dat privilegiu la multe vorbe chiar între Români, care se vede, că nu și-au luat osteneala să studieze mai deaproape ce însemnătate are. Chiar și astăzi se mai află oameni de ai noștri negrănițeri, oameni altcum luminați, ce se bucură de multă stimă, care au petrecut deei de ani printre noi și care interpretează fals acest principiu, ba merg până a face satiră din dînsul.

Nu excluderea Românilor negrănițeri dela folosirea drepturilor grănițeresci se urmărește prin acest principiu, ci excluderea elementelor străine, cărora prin legea comunală li-s'au deschis uși largi, ca să între la folosirea drepturilor comunei respective, unde s'au așezat, și prin aceasta și la toate drepturile grănițeresci. Avem casuri concrete, unde congregațiunea comitatensă a decretat, ear' ministerul a aprobat dreptul, de a intra în folosință de averi comunale grănițeresci oameni străini și prin limbă și prin religie, care n'au nici-un drept și n'au stat neam de neamul lor în vre-o legătură cu institutul de graniță. Elemente de aceste și îndeosebi Ovreei au început a da năvală prin comunele grănițeresci.

Pentru a pune stavilă acestor năvăliri, este îndreptat principiul grănițeresc. Și eu cred, că tot omul serios și cu judecată nepreocupată nu poate decît să aprobe acest principiu, și dacă este posibil, chiar să ajute la apărarea lui.

Acest principiu a fost observat de-cătră reprezentanțele tuturor comunelor, afară de Borgo-Tiha.

Alegerea din acea comună ne-a surprins cu atît mai virtos, pentru-că persoana respectivă ce a candidat în acea comună este foarte respectabilă și s'a bucurat de mare stimă și venerațiune la noi, și nici-când nu am fi creșut, că va fi capabilă acea persoană a ne face aceasta,—prima gaură,—în continuitatea luptelor noastre pentru principiul grănițerescului și prin aceasta a ne aplica o lovitură atît de nemeritată.

Dela un bărbat cu un trecut așa frumos, dela un bărbat, care petrece în acest ținut chiar de atunci, decînd grănițerii și-au primit fondurile, despre care prin urmare ar fi o ofensă a presupune, că nu ar fi cunoscut însemnătatea acelu principiu și nu ar fi sciut, că prin candidarea sa face un rău serviciu cauzelor grănițeresci, dela un bărbat de greutatea d-sale nu am așteptat aceasta. Din contră am fi așteptat, ca d-sa chiar să fi luminat pe alegătorii sei asupra consecinței acelei alegeri, și chiar dacă poporeni l-au înbiat, să fi recomandat pe altul pe ori-cine, numai grănițer.

Răul ce l'a făcut prin aceasta cauzelor grănițeresci, credem, că nici-când nu-l va pute repara.

Înainte de a încheia acest articol, trebuie să mai fac o mărturisire. Mi-ar fi plăcut mult, dacă în lista membrilor nu s'au înțalnit atîția funcționari comunali și municipali și pensioniști de ai statului. Această obervare însă nu o fac, pentru-că să avî ceva contra acelor persoane, pe care din contră le stimez foarte mult și le sci de foarte onorabile, dar' iată pentru-ce. Din praxa dela alte afaceri de interes public sînt cunoscute raporturile funcționarilor față cu superioritățile lor, care raporturi stau lanț până sus la ministru, și de aceea me tem tare, că se vor ivi casuri de acele, în care d-lor nu vor avî destulă abnegațiune și tărie sufletească, ca să păsească și să apere ceea-ce trebuie să apere. Mă tem, că considerările ce vor crede că trebuie să aibă față cu posturile și pensiunile lor, precum și față cu presiunile ce li-se vor face, îi vor împede de a pute fi mai întîi grănițeri și apoi primari, precum s'ar aștepta cu tot dreptul. Bine ar fi să mă înșel în temerile mele.

Altcum în genere fie țin, este mai bine, cînd oameni ce sci că sînt împedeți în independența lor nu se bagă acolo, unde se poate ivi cazul, ca să nu poată fi la locul lor. Publiu.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Preotul cel bun.

Era în vechime în Ardeal un sat, al cărui nume era Lipseni. Cine l'a botezat așa, nu sciu. Dar' că lipsa era singura avere a oamenilor din sat ar fi priceput-o și cel mai nătărău copil, îndată-ce ar fi intrat în el.

De departe semăna cu nise colibe pustii de pe hotar, deoarece-ce nu se vedeau decît nise ridicături acoperite cu paie, fără leac de pom și îngrădătură. Și numai două zidiri frumușele acoperite cu țigle.

De priveai satul acesta deaproape, și se scărba sufletul de atîta slăbiciune omenească ce găsi ai el.

Casele erau de bărne, pe dinafară nevărute, pe dinlăuntru altele vărute de câte un an doi, altele numai lipite, păreții erau găuriți, ear' în fața casei șoarecii scoteau pui, de lipită ce era.

În pat câte o perină două, umplute mai mult cu paie, un așternut puțin ori descusut și vre-o cergă, așezate pe o leasă de grădele, pusă pe patru pociumbi bătuți în fața casei, mai era câte o bute sau altceva, pe care era pusă masa, o scîndură după masă și alta lîngă părete.

Prin curte nalbă și troscățel până în ușa ținții, în grădină spini, cucute, urzici, ciulini și alte de aceste. Rar lucru, dacă avea câte cineva un strat două de sălătă, unul de pătrîngei și de ceapă. Femeile cele

mai multe umblau prin sat după foi de pătrîngei și de ceapă, altele nu le mai folosiau nici chiar aceste în mîncări.

De pomi nu era pomenire, cu toate-că copiii și cei mari, cînd nu-i vedea nimenea mîncea poame pădurețe de pe unde le găsiu.

Găduri nu erau de trebuință, căci nu aveau ce să apere, ear' care și-ar fi făcut de lucru, risca, căci primăvara trebuia să-l facă eară, căci l-ar fi pus pe foc vecinii, dacă nu alta.

Oamenii din sat o duceau cît se poate de bine, petreceau tot în voe bună, până aveau ce să mînce și să beie, ear' de cruțat nu era pomenire prin Lipseni, căci D-șeu e sus, el se îngrijese să avem ce ne trebuie, —diceau ei. Cînd aceste se gătau, nu se suspărau, pleau pe la orașe și sate la lucru, ba chiar la cerșit, se mai băgau datori pe unde puteau și din voie bună nu lăsau.

Pe un deal deasupra satului era o ridicătură de bărne, toată desființată, cu coprișul numai împetrit de șindile; această casă oamenii o numiau biserică.

Deadrea ei era o casă coperită cu paie, așa cît deasupra se vedeau cornurile, la streșini era toată spartă, ear' păreții erau propțiți de două părți cu pociumbi. Aceasta era casa parochială.

În ziua de sfîntul Precup, cînd holdele coapte se scuturau pe pămînt, cînd ierburile erau bune de coasă, ear' cucuruzle destule încă nesăpate, la poarta uneia dintre cele 2 case frumoase șede o mulțime mare de oameni în grămeți, povestind cu foc.

Înspre poartă se apropia un tîner scurt, gros, lat în spate și în piept, roșu la față și tomnit, îmbrăcat în haine domnesci.

„Măi Vasile“, — ținse unul din cei-ce ședeau sub gard, cătră tovarășul seu. „Uite, uite, oare nu e acela ficiorul lui Samuilă Chiorean dela noi, care se face popă?“

„Ba acela va fi măi, că mi-se pare și mie că seamănă tare cu el“, — ținse Vasile Hodoroagă — „hai să-i ieșim înainte.“

Pe atunci tînerul se apropia de poartă, ear' Hodoroagă îi ieși înainte ținînd: „Dee Dumneșeu bine, părinte. Bine că te-a adus Dumneșeu ear' la noi, că e multă vreme decînd te-ai dus. Erai numai copil, și acum ești bărbat.“

„Îmi pare bine că vă vîd sănătoși“, — răspunse tînerul — „am dorit tare și eu să mai vîd odată locul unde răpăsează iubiții mei părinți, dar' aici șede judele comunal sau preotul?“

„Da cum se șeașă aici judele comunal ori preotul?“ — ținse Flueraș Petru, care venise și el la povești, — „doară este vre-un Român să aibă așa case frumoase?“

„Poate vor fi avînd pe unde ai fost d-ta la școală, dar' pe aici nu sînt de acei oameni. Aici șede cărcămarul Țig. Veți, părinte, ce se și-a zidit din sudoarea noastră?“

„Diceți mai bine că i-le-ați făcut, căci nu vi le-a fi luat el cu puterea. Dar' vîd rog, spuneți-mi, unchiul meu Lobodă, șede el tot acolo, unde a mai ședut?“

„Tot acolo sub biserică șede, unde se se fi dus?“ — răspunseră amîndoi deodată.

Tînerul plecă cu pas grăbit cătră casa unchiului seu, ear' poporul cu femei și copii îl urmează.

La o casă tot așa de în bunăstare ca și celelalte din sat se opresce, se uită în giur, întreabă pe un copil dela poartă, că cine șede acolo, varsă o lacrimă și intră în lăuntru.

În curte 2 copii mici desbrăcați, nespălați, se jucau în țărîină, și chiar cînd intră el unul plîngea și înjura, căci celalalt i-a aruncat țărîină în ochi, ear' acesta îi dădă un pumn pentru osteneala gurii.

Din grădină se ivi o fată mare îmbrăcată frumos.

Tînerul înaintează gîndit, încît nici nu o vede, și intră în casă, acolo însă nu găsi pe nimenea, dă să iese afară și se întălnese cu unchiul seu Lobodă, căruia îi spuse Hodoroagă, că a venit nepotul seu la dînsul și astfel se grăbi acasă dimpreună cu soția sa Paraschiva.

Lobodă era frumos gătat, cu pieptar nou de țerg cu cisme nouă, cu șerpar scump, cu țindră și mîncar nou, cu un cuvînt, semăna a gazdă bună, lelea Paraschiva încă nu era mai slab îmbrăcată.

„Bună ziua, Stefane, — ținse el. „Îmi pare bine că te-a adus D-șeu la noi, că mult îmi era dor să te vîd.“

„D-șeu se te binecuvînte, unchiule, dar' tare te-ai schimbat. Nu te-ai fi cunoscut pentru lumea aceasta“. Mai schimbă câteva cuvinte cu lelea Paraschivă, apoi cu fata cea mare, dădă la fiecare copil câte-o cinste, apoi

se puse gînditor pe o laipă din fundul casei și stătă câteva minute ca înărmurit cu capul plecat pe mîni.

Lobodă îl privi, și ca-și-cînd l-ar fi înțeles, suspină una din inimă și dișe: „Ne-poate! M'ai lăsat bogat și m'ai găsit sărac. Sînt aspre și grele vremile, nu-i chip să nu ajungem la sapă de lemn cu toții.“ „Ai dreptate, unchiule, că sînt grele vremile și cumplite, dar' nu sciu de ce cărcămarilor le umblă așa de bine aici, îi merg cu grosul înainte, ear' poporul dă înderăt cu grabă.“

„Dar' se te întreb una, ce ai făcut cu averea rămasă de tată-meu?“

„Am dat-o lui Gămălia Petru în arîndă și din ea am plătit dările și necazurile, am făcut pomeană după părinții tîei, D-șeu se-i ierte, și-am trimis și câte-ceva la școală, scii bine.“ „Dar' de crescut nu mi-a crescut nimica?“ — îi curmă Stefan vorba. — „Ba da, și aceea am dat-o la Ilie Cocolos pe mită; bine că ai venit să-ți veți de treabă, că-i lăcează tot ce are pentru beutură.“

„Va fi ce va vrî D-șeu, unchiule, că vîd că nu-i prea merge treaba bine la om cînd e departe. D'apoi veți, că sînt multe greutăți și nouă încă nu ne merge bine.“

Într'aceia casa se umplu de oameni, Stefan se scoală, dă mîna cu ei prietenește și le dișe: „Da cum o mai duceți, oameni buni?“

„Rău“, — strigară mai mulți deodată, — „că D-șeu se-l ierte, preotul Stefan Avram ne-a lăsat sîrmai și s'a mutat la cele vecine.“

Procesul dlui Partenie Cosma în contra „Tribunei”.

(Urmare)

Dăm astăzi înainte de toate traducerea actului de acuză:

„Onorată judecătorie de presă!
„Foaia de zi din Sibiu „Tribuna” în Nrul 189 din 2 Septembrie 1888, alăturat la această acuză, a publicat cu chifra (Z-a) un articol de fond, pe care în acuză mea l-am comunicat întreg în traducere maghiară și care la aparență se ocupă cu școala de fete a „Asociațiunii transilvane pentru literatură și cultura poporului român”, dar singurul scop a fost a mă face de ocară înaintea publicului român, a mă calomnia și a-mi vătăma onoarea.

După o lungă introducere, în care vorbește despre pretenziile neajunsuri ale școlii, trece la stabilitatea puterii didactice, în care scriitorul articolului, ce e drept, se îndoaie, dar totuși ține posibil, că se vor afla și de acei învățători, care se rămână, numai cât pe el nu-l mulțumesc ori-ce stabilitate, ci numai aceea, care se poate obține cu astfel de persoane, care fiind bune puteri didactice, cu o cale să fie și oameni de caracter.

Mai puțin ca atâtă, foarte natural, că nici un amic al școlii n'ar putea pretinde dela o școală civilă de fete, însă această pretențiune minimală, acceptată de ori-ce om onorabil, nu o face pentru-că în general ar fi greu a căpăta între Români învățători cu asemenea calificatiune, ci pentru-că se poate afirma mai la vale, că atâtă vreme voi avea eu influență în comitetul „Asociațiunii”, va fi imposibil să existe la acea școală oameni de caracter și de omenie, pentru-că eu nu numai că nu sufer în giurul meu astfel de oameni, ci demoralizez lumea întreagă într'atâtă, încât scriitorul articolului crede venit momentul, ca Românii, dacă sunt oameni, să se gândească asupra modalității, prin care eu și fi făcut imposibil și „influența mea demoralizatoare” să fie paralizată. Pentru a dovedi aceasta, mă provoc la alineatele 18, 19, 20, 21 și 22 din articolul incriminat. (Urmează aceste alineate în traducere maghiară).

Nu se poate închipui acuză, prin care un Român ar putea fi mai sigur expus disprețului Românilor din patrie, ca aceea, când cineva se bănușește, că în această unică școală mai înaltă de fete, în care se cresc fetele familiilor celor mai de frunte, conduce elemente imorale și se silește a lăși spirit imoral.

Dar' abstrăgând dela aceasta, un om, care demoralizează tinerimea nevinovată și onestă, este foarte natural, că singur trebuie să fie demoralizat și ca atare merită disprețului general, și anume cu atât mai mult, cu cât ocupă o poziție mai fruntașă în societate, și scriitorul articolului chiar de aceea scoate la iveală raportul meu de înfrindere cu metropolitul Miron Roman și poziția mea de director executiv al institutului de credit „Albina”, pentru a prezenta pretinsul pericol ca atât de mare, încât pentru delatarea lui nu sunt deajuns mijloace ordinare, ci trebuie să se pună laolaltă întreaga demoralizare, pentru a paraliza influența mea demoralizatoare în acest institut, înființat și susținut de români cu atâtea sacrificii.

Așadar' acea faptă, pe care scriitorul 'mi-o atribuie mie în pasagele citate, care servesc de basă acuzei mele, la tot cazul este de acele, care dacă ar fi adevărate, cu drept cuvânt m'ar expune disprețului public și ca atare, după §-ul 258 din legea penală, constituie calomnie; ear' prelungind cea mai domoală aplicație, cuvintele defăimătoare din articol învalvă vătămarea de onoare circumscrisă în §-ul 161 din legea penală.

În decursul cercetării acuzatului Septimiu Albini, ca redactor actual al „Tribunei” a declarat, că nu el a scris articolul incriminat, dar' nu dorește a-i numi autorul, ci primesce responsabilitatea pentru dînsul.

În meritul acuzei s'a apărut cu aceea, că expresiunea „demoralizator” relativă la mine nu este a se lua în înțeles comun, ci astfel, că eu sunt demoralizator în înțeles na-

țional românesc și ca atare influența mea este păgubitoare și pentru scopurile educative ale școlii amintite, ceea-ce la dorință s'a declarat gata a dovedi.

Declarația aceasta din urmă la tot cazul a făcut-o numai pentru a produce efect, bine știind, că în asemenea cazuri, în înțelesul legii, nu se permite dovedirea aserțiunilor vătămătoare, și creștând, că eu mă voi spăria de amenințările lui; dar' s'a înșelat, căci eu, pentru a arăta, că de mine nu se poate apropia nici umbra calomniilor sale, n'am făcut us de dreptul meu legal, ci l'am provocat să-și documenteze aserțiunile.

După aceea, cel care la prima ascultare s'a lăudat, că e gata a-și dovedi aserțiunile, a cerut amânare după amânare, a cutierat Ardealul întreg, ca să afle date compromițătoare pentru mine, până-când în urmă 'și-a prezentat dovețile de nimica, ce sînt următoarele:

1. O pretinsă scrisoare a arhiepiscopului-metropolit Miron Roman către o persoană nenumită din 10 Octomvrie 1877, așadară de 12 ani, în care pentru cazul, dacă în acel cerc n'ar fi vre-un candidat, care se concentreze voturile tuturor alegătorilor, și dacă alegătorii vor primi bucurii o recomandare din centru, această recomandare îl, care voese să restabilească pacea în biserică și dorește, ca sinodul să fie compus din cât se poate de mulți oameni ce stau mai presus de influențele partidelor și vor fi deputați experți în afacerile bisericesti, mă recomandă pe mine, care atunci eram deputat dietal, care locuam de un an de zile în Sibiu, care am depus mandatul de deputat sinodal al Aradului și care, la dorința lui, am declarat a fi gata să primesc eventual un mandat în sinodul de aici, mă recomandă deci să mă alegă în cercul Bistriței. „Doresc însă cu o cale”, — dice metropolitul, — „ca să se știe, că aceasta este o simplă recomandare din partea mea, prin care nu voiesc să fac nici o presiune asupra alegătorilor, ci din contră pretind, ca fiecare să urmeze convingerii și n'am nimic în contră, dacă alegătorii vor alege pe acela, pe care îl dătează mintea și inima lor necoruptă”.

Cuprinsul acestei scrisori, dacă în adevăr este scrisă de metropolitul, la tot cazul este onorific pentru mine, dar' nu pot înțelege, în ce legătură stă cu pretenziile scaderii ale școlii de fete din Sibiu, înființată cu 9 ani mai târziu, și cum poate servi ca dat, că eu sînt om imoral și coruptor de moravuri.

2. O scrisoare pretinsă a dlui cons. guv. în pens. Ilie Măcelariu, nu se știe către cine adresată tot în 1877, în care laudă pe respectivul și pe partidul său, că m'a ales pe mine de deputat sinodal, și gratulează la această alegere.

Dacă este adevărat, că dl Măcelariu a scris această scrisoare, mulțumesc acuzatului, că a adus și aceasta la cunoștința mea, dar' nici aceasta nu este în legătură cu numita școală de fete, și așa cred, că nici imoralitatea mea nu o documentează.

3. O scrisoare din 1877 4 Iulie, pretinsă a fi tot de dl Măcelariu scrisă nu știu către cine, în care-l informează despre starea unei cauze a sale, pendentă la consistor, și își dă părerea, că nu ar strica să mă recerces și pe mine a interveni în cauza sa, dacă mă voi reintoarce dela dietă.

Și acesta este slab dat pentru sanarea scaderilor dela școala de fete.

4. O scrisoare dela 29 Martie a. tr. a unui preot dela sate către alt preot dela sate, în care îl face atent, că a comis o greșală, dacă a făcut alegerea cu o săptămână mai iute decum ar fi trebuit, după circularul consistorului, și îl îndrumă să vină la mine după informații, că a făcut rău, că a lărat pentru alegerea lui Slavici și Cosma, ear' dacă alegerea nu s'a făcut încă, îi recomandă să aleagă pe Bologa și Cosma în sinod, „căci aceștia sînt candidații, care au apărut interesele bisericii și voesc ordine în biserică, ear' nu Slavici și Cosma”.

Se înțelege, că acuzatului, ca unui credincios al lui Slavici, nu-i place zelul acestui preot, dar' eu nu sînt de vină la aceasta,

tători, fiindcă imi e drag și milă de satul meu, mă voi cere preot aici, și de voi răbdi, mă voi bucura”.

În ziua sfinților archangheli Mihail și Gavril era ceva cu totul neobișnuit în Lipseni, cărcima goală golțu și biserică plină, și încă ce era mai neobișnuit, oamenii nici nu dormitau, nici nu rideau în biserică, ci erau cu cea mai încordată atențiune.

Și cum se nu fie, că atunci a servit înțeu în Lipseni preotul cel nou Stefan Chioresan, ficiorul lui Samuil Chioresan din Lipseni. La sfîrșitul slujbei în o vorbire aduce simțită, Stefan le expuse datorițele unui preot român, dîcînd: „Avem două mari daruri dela D-șeu. Unul e sufletul, pe care ni-l-a dat Dumnezeu nemijlocit, prin el ne-am făcut oameni; altul e limba noastră, dar dat de sus prin părinții noștri, prin ea ne-am făcut Români.”

„Datorința mea de preot român este, să mă îngrijesc ca să vă îndepliniți mîntuirea sufletului, ear' ca aceea să se poată îndeplini mai deplin și mai ușor, să vă învîț a vă iubi limba voastră ca pe un dar dat vouă de sus, ca prin ea să vă împliniți chemarea voastră, să vă căștiți mîntuirea sufletului. Căci e dat de sus fiecărui om o limbă, cu care el poate să-și împlinească chemarea sa, prin ea și numai prin ea „și-o poate împlini”.

Apoi le arătă datorința de a-și iubi legea și limba, cîntea ce trebuie dată preotului, care neîncetat trebuie să se silească, ca a iubirea față cu legea și limba străbună să crească. Promițîndu-le cu ochii plini de lacrimi, că deschi-

precum nici la aceea, că acel preot a creșt că este mai bine pentru biserică, ca la sinod să reprezente biserică Bologa și Cosma decît Slavici și Cosma, dar' cu școala de sub înțebare și cu imoralitatea mea nu este în nici o legătură nici această scrisoare, pentru mine până acuma necunoscută.

5. Un manuscris de articol de țiar, cu titlul: „Semne de activitate politică între Români”.

Aceasta este scrisoarea mea afară de observarea deasupra titlului „sau „Pester Lloyd”, care a adaus-o redacțiunea „Tribunei”, cu scopul de a mă aduce în legătură cu nise articoli apăruiți în „Pester Lloyd”.

Acest articol a fost scris la 1884, pe timpul când s'a înființat „Tribuna”, și a și apărut în traducere germană în „Hermannstädter Ztg.”, dar' nu dela mine, ci dela un individ, care scria pe plată noutăți picante pentru numita foaie.

Acest manuscris redacția „Tribunei” l'a acuritat pe cale necinstită dela acel om, care a publicat conținutul lui drept produsul său propriu spiritual în numita foaie germană. Și l'a acuritat cu intențiunea, ca să mă compromiteze pe mine înaintea Românilor, și l'a și publicat în Nrul seu din 1886 împreună cu o excomunicare foarte lungă, ear' de atunci de nenumărate ori s'a provocat la el în „Tribuna”, cu scopul de a mă susținea înaintea Românilor cu lucruri, de care eu nu am avut nici o cunoștință, și i-a și succed a se blama fundamental înaintea fiecărui om serios, și dacă și pe calea aceasta voesc Tribuniștii să se facă cu el de ris, eu n'am nimic în contră; mă rog chiar, ca să se cetească în decursul pertractării, când și eu imi voi face observările mele, dacă acuzatului așa-i place.

Acesta nu conține altceva, decăt adevărul curat, este de conținut curat politic și cu școala de fete, care atunci nici n'a existat, preste tot nu stă în legătură. În el nu este conținută nici o demoralizație din partea mea, și în adevăr nu este prea măgulitor pentru o redacție atât de genială și pretențioasă, cum se închipuiesc a fi redacția „Tribunei”, că nu posedă atîta sentiment diplomatic, cît se recere pentru înțelegerea conținutului aceluia articol.

6. O scrisoare din 18 Martie a. tr., în care eu ocașional, înștiințînd pe avocatul Rabin Patîța din Alba-Iulia, că credincioșii bisericii noastre din cercul, cărui aparțin și eu, ar dori, ca în cercul electoral al Albeiluliei să fie aleși deputați sinodali el și G. Dima (eminentul nostru profesor de muzică) și l'am rugat că, dacă și el consimte cu această combinație ca om cu influență să lucreze ca să fie ales și el Dima.

Că ce poate afla acuzatul în această epistolă relativ la școala de fete și demoralizator, nici un om serios nu poate ști.

Aceste sînt dovețile, onorată judecătorie de presă, cu care acuzatul voesc să dovedească îndreptățirea expresiunilor calomniatoare folosite contra mea, care însă, abstrăgînd chiar dela conținutul lor corect și nevinovat, afară de două, nici nu sînt venite dela mine, ci dela persoane, care ocupă în viața publică poziții independente și distinse, ale căror fapte eu nu le pot regula, și pentru ele nu pot fi responsabil.

Mai departe aceste date, dacă preste tot au vre-o ponderosităte, se referes în cea mai mare parte la raporturile interne ale bisericii gr. or., cu care nimic n'are a face școala de fete a „Asociațiunii” interconfesionale și care pe acuzatul, gr-cat. fiind, nimic nu-l impoartă, n'are drept de a se mesteca la ele, nu le înțelege și nu le cunoaște, ear' unul din ele se referesce la politică, care nu este permis a o băga în școala de fete, și astfel este evident, că deși am permis dovedirea, acuzatul nici pe departe n'a putut dovedi aserțiunile sale vătămătoare.

După toate aceste, acuzînd pe dl redactor Septimiu Albini de calomnie și vătămare de onoare, mă rog cu respect de onorata judecătorie de presă:

Să defigă pentru pertractarea acuzei acesteia o pertractare a curții cu jurați și să

linire între lege și limbă nu va face; că se va jertfi deopotrivă pentru amîndouă, își încheie vorbirea.

Poporul îl ascultase uimit și încântat de vorbirea ce o ținu, pretutindenea îl lăuda dîcînd: „Vezi acesta e preot, acesta știe ce însemnează darul preoției, acesta va fi părinte adevărat, nu ca celalalt”.

În viața lui nici-odată Stefan n'a fost așa de fericit, căci vîedînd impresia adîncă ce cuvintele sale au făcut în popor, lacrimile ce le-a stors din ochii lor, el își vedea giganțele sale planuri ca împlinite.

Cu ochii scăldați în lacrimi vesele și pline de iubire, el dîse soției sale: „Decînd am vîedut nemernicia satului meu, n'am avut altă datorință, decăt aceea, ca să-l ridic la o stare mai fericită.”

„Acum vîed, că poporul e aplecat. Voi folosi tot privilegiul, nu voi cruța nimic, voi jertfi tot, numai să-l pot reintoarce pe calea cea dreaptă”.

„Femeia este dată de D-șeu ca să ajute bărbatului, nu voi fi vrednică să fiu soția ta, să mă numesc preoteasă, de nu mă voi trudi alături cu tine, ca să te ajut la ținta ce urmăresci, — dîse atunci soția lui Elena.

„Tu vei grijă de ale casei, mă vei încongura de iubire, gingășie și grije; ca să capăt curagiu și să-mi țieșc puterile”, — re-flectă el. (Va urma.)

binevoească, pe basa rezultatului acesteia, a-l pedepsi pe acuzatul cu pedeapsa prevădută în §-ul 259, eventual 161 din legea penală.

În sfîrșit, pentru cazul de necesitate anunț ca reprezentant al meu pe dl avocat Otto Czikmántori, pentru care acud aici plenipotența, rezervîndu-mi dreptul, ca eventual să-mi fac și personal observările mele la apărarea acuzatului.

Cosma Párthén.

După-ce s'au cetit toate actele relative la acest proces, presidentul a întrebat pe acuzat, dacă el este autorul articolului.

Di Albini a răspuns, că nu el este autorul, dar' el l'a publicat, pe autor nu-l numesc, ci ia asupra sa responsabilitatea.

Advocatul cere să se cetească și protocolul de cercetare, ceea-ce presidentul nu admite, fiind procedura verbală.

În sfîrșit se cetesc trei atestate relative la moralitatea acuzatului: unul dela direcțiunea poliției din Sibiu, care atestă, că dl Albini are o conduită întru toate morală, altul dela tribun. reg. din Sibiu, care dovedește, că acuzatul n'a fost pedepsit judecătorește, și al treilea dela tribun. reg. din Cluj, din care rezultă, că acuzatul a fost de două-ori în cercetare pentru delict de presă, dar' n'a fost pedepsit nici-odată.

Presidentul dă apoi cuvîntul reprezentantului acuzei Dr. Otto Czikmántori, care ține un pledoar cam de următorul cuprins:

Mai înainte ține o introducere lungă despre onorabilitate, apoi dîce, că acuzele din articolul incriminat au de scop, de a răpi acuzatului avantajele sociale, de care se bucură după merit. Analisînd actele, pe care le-a prezentat acuzatul, dîce că aceste dovedesc tocmă, că Partenie Cosma se bucură în societatea românească de vață și stimă, și că caracterul lui este curat și neastabil. Dîce mai departe, că aceste acte n'au de a face cu școala de fete, despre care a vorbit articolul, pentru a-și masca intențiunile sale vătămătoare, că Partenie Cosma și-a dat tocmă multă silință să contribuie la sanarea rețelor, de care a suferit școala și care provin numai din aceea, ce școala e tîneră și nu s'a putut încă stabili. Terminînd cu o dietă latinească, roagă pe jurați a declara pe acuzat vinovat și de calomnie și de vătămare de onoare. (Va urma.)

CORESPONDENȚA „TRIBUNEI”.

Năsăud, la 27 Martie n. 1889.

Comitetul administrativ de fondurile centrale districtuale și de stipendii din fostul district al Năsăudului, ales pe basa statutului impus și nepublicat celor interesați, adecă grănițerilor, se compune din următorii membri: (Aici urmează numele membrilor, pe care le-am publicat deja în numărul de ieri al țiarului nostru. Red. „Tribunei”.)

Moise Popu (Borgo-Tiha) e ales ca ne-grănițer, ear' Vasile Popițan (Nepos) a renunțat dela mandat.

Aceștia sînt membrii aleși din partea reprezentanților politice din cele 45 comune (pe dreptul 44), care au format cîndva fostul al II-lea regiment românesc de graniță.

Nu sînt însă nici-decăt adevărații reprezentanți ai comunităților grănițeresti!! Neavînd prin urmare nimic comun cu grănițerii, ar și trebui, ca nici să nu mai aibă milă de durerile acestora!?

Dar' toți sînt grănițeri, — cu excepțiunea unui singur membru, — prin urmare cu toții trebuie să simțesce durerea mulțimii! Ei bine, dacă simțesce durere, cine le-a șoptit ca să se lase a fi aleși? După-ce însă sînt aleși, cine îi oprește ca să nu-și depună mandatele?

Nu mă îndoiesc, că se vor afla membri cu caracter integru și independent, care mulțumindu-se de onorul ce li-s'a făcut, se vor retrage din gloriosul loc. Timpul ne va dovedi, dacă sînt sau nu atari membri în noul comitet! În locul lor însă au să se aleagă alți membri.

Oamenii noștri (domnii dlui Publiu) dîc: „decăt străinii mai bine noi!” Așadar, decăt să se omoare străinul, mai bine să ne sinucidem? Eu dîc: Să cetim mai adeseori „poporul și pădurea” dlui Alexandrescu! Gănsenmarsch-ul nu-l vor opri nici articoli cei mai eminenți și mai adevărați, nici ai „Gazetei Transilvaniei” și nici ai „Tribunei”, dar' nici corespondenții acestor țiare.

La noi în Năsăud, — spun adevărul, — a înecetat voința de a lucra în adevărul înțeles al apărării intereselor grănițeresti. Dovadă este apelul dlui Publiu, care a rămas literă moartă. Dl Publiu însă a pledat pentru alegeri (contra tuturor drepturilor), se poate dar', că dl Publiu din reprezentanții actuali (politici) va scoate un stegar, care să aperse interesele comunelor politice. Dl Publiu însă dîcea, că steagul va purta deviza: „Apărarea tuturor intereselor grănițeresti”!

Dl Publiu are să se pronunțe acum, pe cine reprezintă? Am să-i vîd țaria con-

vingerilor în 6 Aprilie a. c., cînd adecă noul comitet va intra cu multă paradă în fosta sală a ședințelor comitetului grănițeresc. În acea zi au să se pronunțe toți aceia, a căror inimă mai bate pentru apărarea intereselor grănițeresti.

Să așteptăm cu toții!

Despre cei 12 membri numiți „regaliști” și denumiți din partea stăpînirii, cu proxima scrisoare. Preotul Macaveiu.

CRONICĂ.

Dela Curte. Se anunță din Viena, că în urma unor dispozițiuni nouă, Curtea va rămîne în Budapesta până pe la mijlocul lui Aprilie. Din capitala Ungariei Curtea va pleca la Schönbrunn, ear' în săptămîna patimilor Maiestatea Sa Împărăteasa-Regina și Archiducesa Maria Valeria vor pleca la Ischl. După Păsi, Maiestatea Sa Împărăteasa-Regină Elisabeta și Archiducesa Maria Valeria, dimpreună cu mirele El Francisc Saluator, vor merge la Wiesbaden, unde vor petrece trei săptămîni, și de aici la Heidelberg, unde vor petrece 14 zile.

Camera advocatălă din Cluj aduce la cunoștință, că avocatul Alexandru Majthényi, la cererea lui proprie, s'a șters din lista acelei camere.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarele schimbări de nume: Dimitrie Atyes (Oaches) din Arad în „Sölke”; George Marosán în „Marosi”; Moise Feuerwerker în „Fényes”; Carol Fréchtel în „Förgács”; Solomon, Alexandru, Carol, Iosif, David și Emanuel Kohn în „Keményi”.

Reconstruirea cabinetului Tisza. „Budapester Korrespondenz” împărtășește, că ce e drept, ministrul-president Tisza s'a consultat cu unele și cu altele dintre persoanele politice asupra primirii portoliurilor de justiție și comerț; însă o hotărîre în această privință cu greu va urma înainte de a se încheia desbaterea asupra noilei militare.

Un alt paragraf cu pricină din **novela militară** este pentru opoziția maghiară §-ul 45, la care s'au înșinuat deja o multime de oratori din opoziție. În înțelesul acestui paragraf, pe viitor acei fosti voluntari de un an, care sînt ofițeri ori cedeți în rezervă pot să fie în decursul serviciului lor în rezervă convocați la deprindere de arme pe câte cinci săptămîni nu numai de trei-ori, ci și în fiecare an, dacă așa o va cere trebuința.

Proces politic. Avocatului Iuliu Lukács din Alba-regală i-s'a intentat proces politic din partea procurorului din acel oraș. Lukács a vorbit la un banchet dat în onoarea contelui Gavril Károlyi despre Maiestatea Sa, apoi a atacat pe consilierii imperiali-regesi. Pasagiul incriminat al vorbirii este o strofă din poesia lui Iuliu Sárosi, poet revoluționar: „Ah, de a tron körtől — Rút csörgő kigyók sziszegnek — Rosz királyi tanácsosok — Aranygyapjas gazemberek”. În traducere: Însă, ah, împregiurii tronului sișăe spurcății șerpi, răii dătorii de sîat ai regelui, mișei cu ordul lăni de aur.

Clujenii încă tot nu se mai stîmperă. Alaltăieri seara eară s'au repetat demonstrațiunile pe stradele Clujului. Îndată-ce a început a se insera, mai multe cete cutierau orașul fluierînd, strigînd și spărgînd geamuri de ferestri. Pînă seara pe la 9 oare, ordinea nu a fost conturbată în măsură mai mare. La 9 oare o ceată de demonstrații s'a postat dinaintea cafenelei Orbán și a început a fluiera, a face tîmbălău și a striga „Abzug-uri. La început poliția le-a dat pace; dar' după-ce numărul demonstrațiilor creștea mereu și la sgomotul ce-l făceau se adunau tot mai mulți, vre-o cîțiva poliști s'au apropiat de ei și i-au alungat către strada podului. Publicul privitor, curios de cele-ce au să se întîmple, de asemenea a luat-o spre strada podului. Strada s'a umplut. Demonstrații strigau, fluierau și amenințau pe poliști. Unii dintre ei au aruncat și cu petri asupra acestora. Miliția ce stătea pregătută a plecat spre strada podului și în vre-o câteva secunde a curățit-o. Demonstrațiunile s'au continuat însă după aceasta pe celelalte strade ale Clujului. Cete mai mici au mers spre locuința căpitanului orașului din strada Mănăsturului, înaintea căreia erau postați mai mulți poliști. După-ce aceștia i-au împedat să se apropie de locuința căpitanului, demonstrații au sput geamurile dela ferestrele vecinilor Somlyai și Csiky. O altă ceată a făcut tîmbălău dinaintea locuinței vice-căpitanului Tussai, spărgîndu-i și lui geamurile dela ferestre. Vre-o patru indivizi au fost arestați. Pe la oarele 9^{1/2} liniștea s'a restabilit, dar' după 10 oare un polișt a făcut raport la casa sfatului, că spre strada Feleacului merge o bandă de 50—60 de oameni înarmați cu bastoane sub conducerea birșagului Sipoș Károly. Înainte de a sosi poliști spre a-i împrescisa, aceștia au sput geamurile dela ferestrele profesorului de universitate Dr. Szász Béla. La apropierea poliștilor însă toți au fugit care încăto. În contra lui Sipoș Károly s'a introdus deja cercetarea criminală. Se dîce, că cauza acestor demonstrații ar fi și țiarul „Ellenzék”, care a publicat țilele din urmă tot felul de telegrame sensaționale din Budapesta. Poliția a provocat oficial pe redacțiunea dela „Ellenzék” să numească pe aceia, dela care susține că au furat poliști obiecte în decursul demonstrațiilor, căci la din contră îi va face proces. Despre demonstrații aceste magistratul a făcut raport oficial ministrului de interne.

„Bine, bine”, — strigară cu toții, — „că l'a adus D-șeu pe domnia-lui între noi, că doară nu ne va lăsa săraci, ci va veni la noi preot, ca să nu-i mai mănșe unul și altul ce i-au lăsat părinții d-sale, Dumneadeu să-i ierte.”

Le strigă atunci Lobodă: „Mișeilor și nerușinaților, dați-mă afară dacă am mănșat ceva, cu ce m'ați găsit, da ale voastre nu se pustiesc?”

Apoi se veđi gâlceavă, unui păriau pe Lobodă, că e mănșător, fiindcă nu i'a făcut părtași din arîndă, alții apărău, fiindcă au fost părtași la ea.

„Dați la o parte cearta”, — le dîse Stefan, — „că lucrul nu vî atinge. Eu n'am de gînd să mă fac preot aici. Mă doare drept de starea, în care vî vîd, aș vrî, drept, ca să nu fiți așa căduți cum sînteți, dar' nu cred să vî pot îndrepta. Alt om trebuie aici, nu ca mine.”

„Ba, ba”, — strigă mulțimea, — „D-șeu se nu te țînă de nu ne vei fi preot, că cunoașcem pe părinții d-tale, și mai bine vom asculta de unul din ai noștri ca de un străin, pe care nu l'am mai vîdut.” „Auđi acolo, țiceau unii, să se ducă din sat dintre neamuri și cunoscuți, între străini.”

„Omul de omenie își găsește în tot locul prieteni, nu-mi e frică ori-unde între Români ca voi fi străin, ba eu cred, că nici-unul nu ne putem numi străini, deoarece-ce avem o lege și o limbă și o formă de obiceiuri părintesci, totuși dacă vî veți făgădui a fi ascult-

Înceată de fum. Ieri-noapte a izbucnit în Sibiu foc într-o chilie a casei Nr. 4 de lângă curtea călugărilor. Pompierii au alergat îndată și focul a fost stins. Stăpâna casei, domnișoara Ioana Liszt, a leșinat în chilie, și când au venit pompierii au aflat-o aproape moartă din cauza înădușelii de fum. Cu tot ajutorul medicilor, dînsa a murit.

Timpu în Ungaria. Prin împregiurul Budapestei a plouat ieri toată ziua, temperatura era scădută. Pe șesul Aradului bate puternic vîntul; zăpadă a cădut pe mai multe locuri în Ungaria. Pe la Sibiu a început de astă-noapte să ningă. Termometrul scade, presiunea aerului în Ungaria a ajuns ieri minimul presiunii observate în Europa. La Ciacaturu presiunea aerului a scădută cu 40 mm. Timpul peste tot în Ungaria e noros și cu vînturi.

Aniversarea proclamării regatului român. Marți în 14 Martie, aniversarea proclamării regatului, la orele 11 dimineața un Te Deum s'a oficiat în sfînta metropolie de I. P. S. S. metropolitul primat al României, încununat de înaltul cler. La acest serviciu divin se aflau față I. P. S. S. metropolitul Moldovei și Sucevei împreună cu P. P. S. S. episcopi, dl general Florescu, președintele senatului, dñii miniștri, dl primar al capitalei, mai mulți domni senatori și deputați, dl administrator al domeniului coroanei, casa regală, funcționarii superiori ai autorităților publice, ofițerii generali și superiori ai autorităților publice, ofițerii generali și superiori aflați în capitală, precum și mai multe persoane de distincție. O gardă de onoare din regimentul 2 de linie se afla înșiruită în curtea metropolitului. La orele 12, MM. LL. regele și regina au primit consiliul de miniștri, care a adus suveranilor felicitări pentru aniversarea proclamării regelui prin următoarele cuvinte: „Sire, Rog pe Maiestatea Voastră să-mi permită a-ți aduce călduroasele felicitări ale consiliului de miniștri, cu ocaziunea aniversării proclamării regatului. Această zi, care a realizat dorințele cele mai scumpe ale țării, este o zi de sîrbare națională, în care gândurile tuturor sînt îndreptate către acela, sub a cărui conducere vitejăscă și înțeleaptă s'a putut realiza acele dorințe. Să trăesci, Maiestate, ani mulți și fericiti! Să trăească M. S. regina! Să trăească dinastia!” Maiestățile Lor au binevoit a exprima viuele lor mulțumiri pentru călduroasele felicitări ce li-se aduceau. Cu această ocaziune suveranii au primit nemăsurate telegrame de felicitări din toate unghiurile țării și din străinătate. În capitală un mare număr de persoane s'au grăbit a exprima felicitările lor prin înșirieri la palat.

Un nou dar academiei române. Cătim în „Românul” dela 28 Martie n.: În ședința de ieri dl D. A. Sturdza a dăruit academiei române o prețioasă colecțiune de documente istorice și de desennuri de ale lui George Asachi, colecțiuni de o deosebită însemnătate.

Conferențele dlui Dr. Babeș. Ieri-seara, Joi, dl Dr. Babeș avea să țină o conferență despre: *Infecțiunea și desinfectiunea plăgilor*. „Naționalul” spune, că din cauza aglomerațiunii prea mari a publicului la aceste conferențe, s'a luat dispozițiunea, ca intrarea să se facă cu bilete; persoanele care doresc a asista la aceste conferențe sîb binevoască a se adresa pentru bilete la „Institutul de bacteriologie” Lunia, Marția și Mercuria dela orele 9—12 și 2—6. Persoanele care nu vor avé bilete, vor pute intra numai cu cinci minute înainte de începerea conferenței, în cazul, dacă vor fi locuri libere.

Premii pentru scrieri geologice. Biroul geologic al României are de gînd și el, ca alte birouri de această natură, să deacearnă premii pentru lucrările cele mai bune care vor tracta cestiune de domeniul pur geologic.

Cestiuni bisericesci.

Un cercular al consistorului arhidiececan din Sibiu către toate oficiile protopresbiterale din arhidieceasa ortodoxă română a Transilvaniei, transpune acestora câte un exemplar din „Regulamentul pentru procedura la alegerea de protopresbiteri”, votat de congresul național-bisericesc în ședința dela 11/23 Octomvrie 1888 sub Nr. prot. 136. Acest regulament, conform concludului congresual Nr. 128, trebuia să intre în valoare pentru întreaga provincie metropolitană încă la 1 Ianuarie a. c.; cercularul din cestiune spune însă, că publicarea lui a trebuit să sufere întârziere, fiindcă nu s'a putut procura mai curînd edarea lui într-o formă corespunzătoare scopului și oficioșității, dar crede, că în viața practică pentru arhidieceasa aceasta nu va avé urmări în detrimentul ordinii legale.

Deoarece acest regulament este de mare importanță pentru întreaga metropolie gr-or. a Ungariei și Transilvaniei, în următoarele îl punem sub ochii cetitorilor în toată extensiunea lui.

Regulament

pentru procedura la alegerea de protopresbiteri.

§. 1. Devenind un tract protopresbiterial vacant, consistorul eparchial are a se îngriji, ca acela să se întregască definitiv cel mult în decursul unui an dela devenirea lui în vacanță.

§. 2. Spre acest scop, consistorul dispune înainte de toate a se întregi numărul

membrilor sinodului protopresbiterial electoral, cu considerare la §. 39 din „Statutul-organic”, după care astfel de sinod consistă din număr îndoit de membri, anume: în protopresbiterialele care numără peste 20.000 suflete consistă din 20 membri clericali și 48 mireni; ear' în protopresbiterialele, unde numărul sufletelor este mai mic de 20.000 suflete, sinodul electoral consistă din 16 membri clericali și 32 membri mireni.

§. 3. Membrii ordinari ai sinoadelor protopresbiterale, aleși pe un period de trei ani, se folosesc în decursul acestui period de mandate lor și la alegerea de protopresbiter, formînd o jumătate din membrii alegători; ear' cecalaltă jumătate se alege ad hoc, adică numai pentru actul alegerii de protopresbiter.

§. 4. Deodată cu alegerea membrilor ad hoc se poate efectui și alegerea membrilor ordinari în locurile, care prin moarte ori în alt mod vor fi devenit vacante; însă aceste alegeri supletoare ale membrilor ordinari au valoare numai pentru restul periodului sinodal, ear' mandatele membrilor aleși ad hoc expiră cu intrarea alesului protopresbiter în activitate.

§. 5. Toate alegerile de membri la sinodul electoral decurg după normele satorite pentru alegerea membrilor sinoadelor protopresbiterale.

§. 6. După-ce s'au efectuit alegerile pentru sinodul protopresbiterial electoral, comentele administrator protopresbiterial compune lista tuturor membrilor, separînd pe cei ordinari de cei ce sînt aleși numai ad hoc și însemnînd la fiecare: cercul electoral, categoria, adică dacă e preot sau mirean, caracterul, adică ocupațiunea sau starea civilă, și în fine locuința cu anumirea poștei ultime; lista aceasta apoi o subterne numai decît la consistorul eparchial într-una cu protocoalele electorale ale noilor membri sinodali.

(Va urma.)

VARIETĂȚI.

(Iubileul lui Verdi). Italia se prepară a celebra cu o mare pompă iubileul lui Verdi. Cu toate-că măiestrul a refuzat a da autorizațiunea sa, se formează pretutindenea comitete, pentru a face ca această sîrbătoare să fie națională. E vorba ca mai întîiu să se insiste prelungă măiestrul, — aceasta prin ajutorul unor petiționari mari la el, — să-l facă să revină asupra hotărîrii sale. Dar' până a căpeta răspunsul seu, Italienii îi iau înainte și lucrează ca-și-cînd nu s'ar fi întemplat nimic. Întreaga presă italiană combate refuzul lui Verdi și susține ideea, de a se sîrba iubileul seu cu pompa cea mai mare.

Sindicatul din Milano a provocat în sala consiliului comunal o mare întrunire, la care au luat parte mai mulți actori dramatici, compozitori, oameni delitere, critici, și s'au ocupat de această cestiune. În unanimitate s'a adoptat propunerea prin aclamațiune, de a celebra iubileul lui Verdi. La Roma, printre studenții universitari din toate facultățile ateneului, s'a constituit un comitet însărcinat a studia mijloacele pentru a lua parte la celebrarea acestui frumos iubileu musical, care se va face prin Noemvrie viitor.

Această patriotică inițiativă a fost comunicată la toate universitățile din regatul italian. La Florența, academia regală de musică a votat în unanimitate următoarea ordine de zi: „Academia deliberînd, a luat hotărîrea, de a face o demonstrațiune în omagiul lui Giuseppe Verdi, cu ocaziunea iubileului seu, și în acest scop ea face un apel la toți artiștii și amatori de aceste arte, pentru a se realiza la această propunere.”

Până în prezent cestiunea stă aci, și după-cît aflăm, toate națiunile din Europa vor trimite delegați pentru a lua parte la această festivitate.

POSTA ULTIMĂ.

Viena, 28 Martie n. Ducele Adolf de Nassau pleacă aci la Luxemburg, spre a primi regența.

Din toate părțile țării, și mai ales de prelungă Tisza, vin sciri de inundațiuni.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Paris, 29 Martie n. Faima despre urmărirea lui Boulanger pare a căștiga tot mai multă consistență. Mai mulți deputați s'au dus la ministerul de interne, cerînd arestarea lui Boulanger.

Berlin, 29 Martie n. Proiectul de presă al consiliului federal nu conține nici un paragraf, care ar declara de punibilă comunicarea de secrete de stat și atunci, când cel-ce le publică nu scie, că păstrarea secretului o reclamă binele statului.

Viena, 29 Martie n. Ducele de Nassau a plecat la Frankfurt lîngă Main, eventual spre a aștepta evenimentele în castelul din Königsstein și, în caz de se va institui o regență în Hollanda, să se ducă imediat la Luxemburg, spre a o primi.

Bibliografie.

„Economia Națională” Nr. 10, are următorul sumar:

Partea economică: Legea asupra impostului spirtoaselor la senat.

Partea agricolă și industrială: Alcoolul amilic în rachiri.

Agricultura la Români.

Revista agricolă și comercială.

Prețul productelor în portul Brăila.

Buletin financiar: Situațiunea sumară a băncii naționale.

Tablou de observațiuni meteorologice.

Au apărut:

„Anuarul Bucurescilor” pe 1888—1889 al tipografiei Carol Göbl, Bucuresci.

„Codice civile” cu adnotațiuni de modificările introduse prin legi posteriore, de Ioan Theodoru. Bucuresci 1889.

„Faliment și bancrute”, de Gr. V. Maniu, comentarele la cartea a treia din noul cod comercial.

A apărut „1870—1887” sau 18 ani de istorie financiară, de St. Sihleanu.

Noutăți musicale.

Au apărut și se află de vîndare la A. L. Patin, calea Victoriei, și la librăria Solozii în Bucuresci:

Dulce Suvenire, polca mazurca.

Mon plaisir, polca.

Ideal și Real, vals, de Constantin G. Ghermani.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 13 Aprilie st. n. a. c. imobilele lui Carol Sánta (în Bede) decătră tribunalul reg. din Murș-Oșorheiu.

— 14 Iunie st. n. a. c. imobilele lui Iosif Biznár decătră judecătoria cerc. din Bazin.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de zile:

— la rămasul după Ioan Măian, Paul Bencsik (ambii din Bichiș-Babab) și Stefan Fábán (din K.Tarcsa) la tribunalul reg. din Bichiș-Giula;

— la rămasul după Stefan Merce (din Székudvar), Ioan Vărtaciu (din Pecica-română) și Nicolae Popoviciu (din Conop) la trib. reg. din Arad.

Citațiuni:

— Avram și Rafila Iancu, a căror ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se prezenta în termen de un aa la jud. cerc. din Baia-de-Criș.

Posturi vacante:

— Un post de practicant în drept cu diurnă la judecătoria cerc. din Murș-Oșorheiu. A se adresa în patru săptămîni la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din Zólyom, cu salariu de 500 fl. și 100 fl. relut de quartir. A se adresa până în 25 Aprilie st. n. a. c. la autoritățile competente.

Călindarul zilei.

18/30 Martie.

Julian: Chiril lex.

Gregorian: Quirina.

Soarele: răsare 5.46, apune 6.25.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 29 Martie, 6 ore dimineața.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 726.1)	Diferența din preajmă	Temperatura aerului Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcțiunea vîntului
720.7	+ 7.5	-0.2	+6.9 -0.2	NV

Din țeară, 27 Martie, 7 ore dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosferică în mm.	Temperatura aerului Celsius	Vîntul direcțiune și vîntura
Budapesta	745	+ 6.9	V 1
Sătur	745	+ 7.0	NO 1
Cluj	745	+ 6.6	O 1
Orșova	749	+ 6.8	O 1
Timișoara	748	+ 8.0	S 2
Arad	746	+ 8.3	O 4
Panciova	748	+ 9.4	V 1

Sosiți în Sibiu.

La 29 Martie n.

Hotel „Neuherber”. Sadler, căpitan din Cluj; Seichler, învîțător dela Böhmervald; Straszmann, comerciant din Cluj.

Hotel „Împăratul Romanilor”. Lunjak, voiajer din Viena; Dörr, deputat din Noerich; Kohn, voiajer din Brașov; Benkö, comerciant din Budapesta.

Hotel „Habermann”. Baumann, notar din Vurpăr; Gläser cu familia, secretarul circuitului Sidoli din Praga.

Economic.

Tirgurile străine. În tirgurile străine domnesce puțină activitate în afaceri de cereale, prețurile sînt mai aceleași. În tirgul din Paris, unde morarii se țin în rezervă, grînele albe s'au vîndut cu 26 l. n. suta de chilogr., ear' cele roșii cu 23—25 l. n. Grînele străine: de California s'au vîndut cu 26 l. n., de Ungaria cu 26, ear' grînele din Sudul Australiei cu 28 l. n. Săcara s'a vîndut cu 14—15 l. n., ear' făina cu 16 l. n. suta de chilogr. Orzul ordinar s'a vîndut cu 16 l. n., ear' cel mai bun cu 17—18 l. n. suta de chilogr.

Ovăsul destinat pentru sîmînță s'a vîndut cu 18 l. n. suta de chilogr., ovșul negru de Brie cu 18—19 l. n., alte soiuri de ovș s'au vîndut tot cu același preț, afară de ovșul negru de Liban și Rusia, care s'au vîndut cu 13—14 l. n. suta de chilogr.

Porumbul de-abia s'a vîndut cu 12 și jum. l. n. suta de chilogr., ear' făina de grâu destinată pentru censemățiune s'a vîndut cu un preț mijlociu de 57 l. n. sacul de 157 chilogr.

În Belgia și în Holanda transacțiunile cu cereale n'au avut nici o importanță. În Germania din cauza frigului, deși navigațiunea a fost întreruptă, n'a avut nici o influență asupra prețurilor. La Berlin grînele în termen mediu s'au vîndut cu 27 l. n. suta de chilogr.; ear' săcara cu 18—19 l. n. suta de chilogr.

În Austro-Ungaria prețul n'a variat. Astfel la Viena și Pesta grînele de primăvară s'au vîndut cu 7 fl. hectolitru.

Din porturile Odesa și Savastopol, expedițiunile de cereale pentru tirgurile străine se urmează cu activitate, și s'a calculat, că stocurile vizibile actualmente ar fi în aceste porturi de 4,437.000 hectolitri de grâu, 517.000 hect. de săcără și 356.400 hect. de porumb, aceeași situațiune este și pentru orz și ovș.

La New-York (Statele-Unite) afacerile cu cereale sînt slabe. Astfel la 2 Martie grăul roșu de iarnă s'a vîndut cu 18 l. n. suta de chilogr., grăul de primăvară cu 17 l. n. suta de chilogr.; porumbul 10 l. n. suta de chilogr. făina cu 19 l. n. suta de chilogr.

La Chicago grăul de primăvară s'a vîndut cu 19 l. n. suta de chilogr., grăul de Iunie și Iulie cu 18 l. n.; ear' porumbul cu 8 l. n. suta de chilograme. „Economia Națională”

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 12 și 13 Martie 1889.

Silberstein lui Feitler, săcără 5000 hect., 6-20 lei. Stamatopulo lui Petricioni, grău 2000 hect., 10-40 lei. Vasmagide lui Carnevali, grău 5600 hect., 8-80 lei. Evloghio lui Feitler, grău 3300 hect., 9-75 lei. Evloghio lui Milas, grău 1620 hect., 9-20 lei. Eisenstein lui Sechiari, grău 1900 hect., 9-40 lei. V. Sassu lui Schmirer, săcără 1050 hect., 5-60 lei. Wechsler lui I. Corbu, orz 3000 hect., 6-17½ lei. Catzica lui Cahen, grău 510 hect., 11-85 lei. Carantino lui Manari, grău 3900 hect., 9-70 lei. Blumen lui I. Dreyfuss, săcără 5100 hect., 6-15 lei. Blumen lui I. Dreyfuss, săcără 3500 hect., 6-15 lei. Perlea lui Carnavalli, săcără 510 hect., 7—lei. Marasis lui Chrisoveloni, ovș 180.000 hect., 8-90 lei. Goldenzweig lui A. Verona, săcără 800 hect., 6—lei. Dimitriadu lui Peirano, săcără 800 hect., 5-65 lei. Vronis lui Bellet, grău 700 hect., 7-20 lei.

Agio 0.15%.

Operațiile efectuate în 14 Martie 1889.

Sulioti lui G. Mendl, săcără 2000 hect., 6-05 lei. R. Balan lui Schmirer, săcără 2000 hect., 5-20 lei. R. Balan lui A. Verona, orz 4000 hect., 4-65 lei. R. Balan lui A. Verona, orz 2300 hect., 4-55 lei. Chrisoveloni lui M. Cohen, orz 2000 hect., 4-35 lei. I. Petcuțului A. Verona, orz 4400 hect., 5-15 lei. Herscovics lui Kirschen, orz 1700 hect., 4-75 lei. L. Maris lui Schmirer, săcără 950 hect., 5-25 lei. Violatos lui A. Verona, orz 2250 hect., 5-45 lei. Cottis lui G. Mendl, săcără 1300 hect., 5-85 lei. Vamvuris lui Carnavali, grău 3550 hect., 10-05 lei. Tettene lui Peirano, orz 1650 hect., 4-40 lei. Tettene lui Chrisoveloni, ovș 2700 hect., 8-30 lei. Violatos lui Ottoman, orz 1800 hect., 4-40 lei. Violatos lui Ottoman, orz 2100 hect., 4-40 lei. Perlea lui Carnavalli, săcără 1000 7—lei. Perlea lui Peirano, orz 2370 hect., 5-07½ lei. Violato lui M. Cohen, orz 2250 hect., 5-45 lei. Jippa lui Carnavalli, porumb nou 800 hect., 6-70 lei. Nichiforescu lui Carnavalli, porumb nou 2000 hect., 6-70 lei. Cosmatos lui Kirschen, orz 4800 hect., 4-77½ lei. Emb. lui A. Ver., săcără 450 hect., 6-25 lei.

Prețul mărfurilor.

Tirgul de rimători în Steinhub. În 28 Martie n. s'a notat: unguresci bătrîni gri 55.— cr. până 55 ½ cr., unguresci gri, tineri 57.— cr. până 58 ½ cr., de mijloc 56.— cr. până 57 ½ cr., ușori 54.— cr. până 55.— cr., marfă țărănească, grău — cr. până 54.— cr., de mijloc 54.— cr. până 54 ½ cr., ușor 52.— cr. până 53 ½ cr., romănesci, de Bakony, gri 51.— cr. până 51 ½ cr., transito, de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbesci gri — cr. până — cr., transito de mijloc 54.— cr. până 54 ½ cr., transito ușori 53.— cr. până 53 ½ cr., îngrășăți dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 28 Martie 1889.

Sîmînțe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până
Grău				
Bănățenească, nou	—	—	—	—
Grău dela Tisa	—	7.35	7.55	—
Grău de Pesta	—	7.30	7.50	—
Grău de Alba-regală	—	7.30	7.50	—
Grău de Bácska	—	7.30	7.50	—
Unguresce de Nord	—	7.20	7.40	—
Sîmînțe, vechi ori noue	Solul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până	
Săcără	—	70—72	5.65	5.90
Orz	Nutret de vinars de bere	60—62	5.80	6.20
—	—	62—64	6.30	7.10
—	—	64—66	7.35	8.50
Ovș	—	39—41	5.25	5.70
Cucuruz (porumb)	bănăt., de alt soi	75	4.45	4.65
—	—	73	4.70	4.75
Hrișcă	—	—	5.40	5.75
Grău	de primă. de toam. Iul. Aug. Main-Iun. de primă.	7.06	7.35	7.07
Cucuruz	—	4.79	—	4.81
Ovș	—	5.26	—	5.31
Produse diverse	Sociu	Oursul	dela până	
Sem. de trif.	Lucernă ungurescă	60—	64.—	
—	franceză	—	—	
—	italiană	—	—	
Oleu de rap.	roșie	48.—	58.—	
Oleu de in.	rafinat	37.—	37.50	
Uns. de porc	dela Pesta	58.75	60.—	
Slănină	dela țeară	51.—	51.50	
—	sîntată	56.—	57.—	
Său	afumată	33.50	34.50	
Prune	din Bosnia, în buți	10.25	17.50	
Lictar	din Sărbia, în saci	16.50	16.75	
—	slavon, nou	16.—	16.25	
Nuci	bănățenească	—	—	
Gogoși	din Ungaria	—	—	
Miere	unguresci sîrbesci	29.50	30.—	
—	brută	33.—	34.—	
Ceară	galbînă străcurată	115.—	117.—	
Spirt	de Rosenau	14.—	15.—	
—	brut	18.50	19.—	
—	Drojdințe de spirt	—	—	

Cursul pieței din Sibiu.

din 28 Martie st. n. 1889.

Hărte-monetă română Cump. 9.45 vînd. 9.55

Lire turcesci 10.80 „ 10.85

Imperiali 9.80 „ 9.85

Ruble rusești 1.26 „ 1.29

Bursa de Budapesta

INSTITUTUL TIPOGRAFIC IN SIBIIU.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de
Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de
Dr. D. P. Barcianu.Partea I. Română-germână.
704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română.
1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depou general pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Cu **140 fl.** v. a.

le plătesce acțiunile institutului de credit și economiei „ALBINA” (împreună cu cuponul pe 1 Iulie 1889)

Cancelaria Negrutiu

în Gherla. — Szamos-Ujvár.

[703] 2--3

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. 40 cr. Exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tandală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărășnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstem de mamă.** Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica de Bojena Némcová,** tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărășnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărăgălelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalina pcurarului.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ee cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teliuș					Teliuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiiu				
	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren mixt	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren mixt	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren mixt	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren mixt	Tren omnibus
Viena	11.10	8.—			București	4.40	7.30			Viena	11.10	2.—			Teliuș	11.24	3.—	1.42		Copsa mică	2.29	4.35		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18	Predeal	9.12	1.14			Budapesta	8.20	9.06			Alba-Iulia	12.09	3.44			Șeica mare	3.02	5.06		
Szolnok	11.06	4.05	7.38	9.38	Timiș	9.36	1.45			Szolnok	11.20	12.41			Vințul de jos	12.30	4.10			Loamneș	3.46	5.46		
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	12.02	Brașov	10.12	2.32			Arad	4.10	5.45			Șibot	1.01	4.43			Ocna	4.18	6.17		
Oradea-mare	4.18	7.01	8.46	1.51	Feldioara	4.10	7.10			Glogovaț	2.17	4.30	6.—		Orăștia	1.32	5.13			Sibiiu	4.42	6.40		
Vărad-Velenceze		7.11	9.18	2.11	Apatia	4.56	7.31			Györök	2.37	4.48	6.13		Simeria (Piski)	2.33	6.15	11.—		Sibiiu—Copsa mică				
Fugyi-Vásárhely			9.27	2.19	Hașfalva	5.37	8.14			Pauliș	3.19	5.07	6.38		Deva	2.52	6.35			Sibiiu	8.50	10.—		
Mező-Telegd			9.44	2.32	Homorod	6.07	8.36			Radna-Lipova	3.43	5.19	6.51		Braniștea	3.23	7.02			Ocna	9.17	10.24		
Rév		7.41	10.21	2.55	Elisabetopol	6.55	9.12			Conop	4.05	5.41	7.10		Ilia	3.55	7.28			Loamneș	9.45	10.50		
Bratca		8.10	11.38	3.38	Sighișoara	8.36	10.24			Bérsava	6.09	7.57			Gurasada	4.08	7.40			Șeica mare	10.20	11.20		
Bucia			12.16	4.01	Mediaș	9.13	10.46			Zam	6.28	7.55			Soborșin	4.44	8.11			Copsa mică	10.49	11.45		
Ciucia			12.54	4.23	Micăsasa	9.56	11.19			Soborșin	7.25	8.42			Conop	5.30	8.46			Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.				
Huiedin		9.04	1.57	4.49	Blaj	10.37	11.47			Gurasada	8.01	9.12			Radna-Lipova	6.27	9.33			Cucerdea	3.05	10.20	3.25	
Stana		9.34	3.11	5.31	Ciucina	10.59	12.02			Ilia	8.34	9.41			Pauliș	7.28	10.27	5.50		Cheța	3.35	10.50	3.58	
Aghirș			3.40	5.40	Copsa mică	11.16	12.09			Braniștea	8.55	9.58			Györök	7.43	10.42	6.13		Ludoș	3.56	11.11	4.20	
Nădășel			4.15	6.12	Micăsasa	11.37	12.25			Deva	9.19	10.17			Glogovaț	7.59	10.58	6.38		M-Bogat	4.06	11.20	4.30	
Cluj			4.36	6.24	Blaj	12.16	12.53			Simeria (Piski)	1.47	9.51	10.42		Arad	8.28	11.85	7.19		Cipeu-Iernut	4.43	11.57	5.11	
Apahida	11.15		4.56	6.38	Crăciunel	12.33	1.05			Orăștia	2.08	10.35	11.07		Szolnok	8.42	11.39	7.35		Kerel-Sz.-Pál	4.58	12.12	5.28	
Ghirși	11.34		5.26	6.56	Teliuș	1.15	1.47			Șibot	11.09	11.37			Budapesta	9.17	12.31	6.20		Nireșteu	5.21	12.36	5.53	
Cucerdea	12.45		7.15	7.15	Alba-Iulia	1.51	2.08			Vințul de jos	11.39	12.—			Viena	2.32	5.12			Oșorheiu	5.40	12.55	6.13	
Uioara	1.30		7.41	7.41	Cucerdea	2.48	2.80			Alba-Iulia	8.05	12.29	12.46			6.—	8.20			Reghinul-săs.	6.—	4.58		
Uioara	1.37		9.18	9.18	Ghirși	2.56	2.87			Teliuș	8.59	1.16	1.26			3.—	6.05			Reghinul-săs.	7.56	7.—		
Vințul de jos	1.45		3.14	2.58	Apahida	3.14	2.58			Simeria (Piski)—Petroșeni										Reghinul-săs.	8.35	8.—		
Alud	2.07		4.01	3.26	Blaj	3.23	4.40			Simeria	6.47	9.42								Oșorheiu	10.20	9.49		
Teliuș	2.26		5.23	4.40	Ciucina	3.56	5.—			Streiu	7.40	3.25								Nireșteu	7.16	12.35	10.39	
Crăciunel	3.11		6.87	5.32	Cluj	6.87	5.32			Hașeg	8.51	4.16								Kerel-Sz.-Pál	7.40	12.58	11.02	
Blaj	3.24		8.36	6.11	Nădășel	7.14	9.02			Pui	10.02	5.11								Cipeu-Iernut	8.08	1.19	11.23	
Micăsasa	3.54		9.02	6.11	Aghirș	7.29	6.11			Crivadia	11.02	5.58								M-Bogat	8.37	1.49	11.53	
Copsa mică	4.09		9.32	6.11	Stana	7.56	6.11			Banița	11.50	6.40								Ludoș	8.51	2.02	12.06	
Mediaș	4.21		9.52	6.11	Huiedin	8.18	6.43			Petroșeni	12.30	7.12								Cheța	9.08	2.18	12.22	
Elisabetopol	5.11		10.09	6.43	Ciucia	8.58	7.12			Arad—Timișoară										Cucerdea	9.40	2.46	12.50	
Sighișoara	5.45		10.48	6.43	Bucia	9.15	7.12			Arad	6.05	5.48								Simeria (Piski)—Uniedoară				
Hașfalva	6.12		11.55	7.15	Bratca	9.34	7.51			Aradul nou	6.33	6.19								Simeria (Piski)	2.18			
Homorod	7.32		12.34	7.15	Rév	9.53	7.51			Németh-Ságh	6.58	6.44								Cerna	2.39			
Agostonfalva	8.17		12.52	7.15	Mező-Telegd	10.25	8.17			Vinga	7.29	7.16								Uniedoară	3.05			
Apatia	8.37		1.34	7.15	Fugyi-Vásárhely	10.47	8.17			Orșiafalva	7.55	7.47								Uniedoară—Simeria (Piski)				
Feldioara	9.06		1.57	7.15	Vărad-Velenceze	10.57	8.17			Mercizfalva	8.14	8.08								Uniedoara	9.30			
Brașov	9.45		2.19	7.15	Oradea-mare	11.04	8.42			Aradul nou	9.11	8.01								Simeria (Piski)	9.56			
Timiș	2.53	5.37	2.46	7.15	P. Ladány	11.19	8.47	10.50		Timișoară	9.12	9.02												
Predeal	3.28	6.47	2.53	7.15	Szolnok	3.29	11.51	3.29	3.15	Ghirși—Turda														
București	9.35	11.50	3.28	6.47	Budapesta	6.33	1.55	7.45	10.—	Turda—Ghirși														
			9.35	11.50	Viena	2.50	7.15	6.05		Sighișoară—Oderheiu														
										Oderheiu	6.05													
											9.45													

Nota: Numeri încaudrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui Michail Gerula.